

der umiddelbart følge. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Krigsminister, om han vil udtale sig her i Tinget og dermed over for Offentligheden om dette Forhold og navnlig oplyse, om der foreligger fuldstændig Rede paa, hvorledes Tingene ere gaaede for sig, eller, hvis saadant ikke skulde være Tilfældet, om der da vil blive foranstaltet Undersøgelser, saa at Ansaret for, hvad der maatte være at ikende Ansvar for, bliver lagt paa de Steder, hvor det bør lægges.

Maa jeg saa til Slut fremsætte nogle faa almindelige politiske Betragtninger. Ved Rigsdagens Aabning for to Aar siden hilstes Folkerepræsentationen med en Trontale, hvori Regeringen viste hen til de nærmest liggende Maal, idet der nævntes Retsplejereformen, Forsvarsvæsenets Ordning, en Reform af Skattevæsenet og Kirke-lovgivningen samt en Udvidelse af den kommunale Valgret. I de forløbne to Samlinger er der nedlagt et betydeligt Arbejde til Fremme af de i Trontalen nævnte Reformers. Retsplejereformen er efter et særdeles stort og omfattende og jeg tør vel ogsaa sige dygtigt Arbejde her i Folketinget ført her fra op til Landstinget, og vi vente nu paa, at Arbejdet skal fortsættes fra Landetingets Side for at have endelig i et Resultat, som kan blive til Gavn for den fremtidige Retspleje og Retsikkerhed her i Landet. Skattereformen blev ført gennem Rigsdagen og Statsraadet, og Autoriteterne trindt omkring ere nu ivrigt sysselsatte med at føre den ud i det virkelige Liv. Der er nedsat en Kommission til at undersøge vort Forsvarsvæsen og til at fremlægge en Plan til en Ordning af vort Land- og Søforsvar, en Plan, der maa tage Hensyn til Landets Politik, som er og maa være den strengeste Neutralitet, og til de finansielle Vilkaar, hvorunder vi til enhver Tid leve, altsaa til, hvad vi med Rimelighed kunne afse til dette Formaal. Paa den kirkelige Lovgivnings Omraade naaede vi frem til en Overgangstilstand, om jeg saa maa sige, hvorefter det nu i ikke ringe Grad kan siges, at det ligger i Befolkningens egen Haand at afgøre, om Udviklingen skal føres videre frem, og under hvilke Former det da skal ske. Tilslutningen til Menighedsraadsvalglisten har i alt Fald paa Landet været ret betydelig. Det beror altsaa nu paa Menighedsraadsvalget, om det kirkelige Udvalgs læge Element bliver saaledes, at det kan siges at vise Vej for de næste Skridt paa det kirkelige Omraade.

I forrige Samling bebudedes, der et Lovforslag om den kommunale Valgret, og Folketingsvalget den 16. Juni fandt altsaa Sted paa Baggrund af det, der var gennemført, det, der var under, om jeg saa maa sige, lovende Arbejde, og det, der kunde ventes fremsat fra Regeringens Side. Efter dette var det Vælgernes Sag at antage eller forkaste den af Regeringen og Folketingets Flertal hidtil førte og for Fremtiden bebudede Politik. Valgenes Resultat maa siges ubestrideligt og ubestridt at være en afgjort Tilslutning til denne Politik. Vel mistede Venstre her i København nogle Kredse, men det betyder ikke, at Tilslutningen til Venstres Politik af Venstremænd her i København er ringere end før, det beviser kun, hvad Følgen var af, at to Partier, der før have været enige om at bekæmpe et tredie, nu skilte sig ud fra hinanden og gik hver sin Vej for at bekæmpe hinanden. At Resultatet heraf maatte blive, hvad det blev, var ikke overraskende. Man kan beklage, at vi savne nogle af de Mænd, vi før havde her, men i sin store Almindelighed set kan dette, at disse Mandater gik tabt, ikke i mindste Maade siges at være Udtryk for en vigende Tilslutning i Landet over for den Politik, der har været ført af den nuværende Regering og Folketingets Flertal. Men er Sprængningen af dette tidligere Valgfællesskab herinde i København altsaa ikke Udtryk for en Formindskelse i Tilslutningen til Venstres Politik af Venstrevælgterne, saa bliver Bruddet eller Følgen af Bruddet endnu mindre den, at Venstres Politik bliver mindre demokratisk end før. Den nærmeste Fremtid vil vise det. Spørgsmaalet om den kommunale Valgret kommer nu frem, efter hvad der er os bebudet, og det føle vi os forvissede om vil ske. Med den fjernes det Skel, der er sat efter Penge, efter Ejendomsværdier — før sagde vi Penge og Hartkorn, Hartkorn forsvinder nu, og vi maa sige Penge og Ejendomsskyld. Skellet slettes. Det flyttes ikke. Det er altsaa en af de Sager, der staar som en Mærkesag for Venstre, en af de Sager, vi med det allerførste kunne vente at gaa i Gang med at føre frem til Løsning.

En anden Sag, som tør ventes, ja, som efter den paagældende Lovs bestemte Bydende maa ventes, er en Revision af Huslodsloven, saaledes som den kortelig oftest betegnes. Ogsaa ved denne Lov er der et demokratisk Arbejde at gøre for ved denne Revision at bidrage stærkere end tidligere til at skabe saa mange fri